

og Østre Landsrets ankedom af 26. februar 2002 blev dømt for ulovlig tvang og frihedsberøvelse.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politimesteren i Assens.

Politimesteren har oplyst følgende, hvortil der henvises:

»Indledningsvis finder jeg anledning til at understrege, at den private anholdelse *ikke* – således som det i begrundelsen for spørgsmålet er anført af spørgeren – blev foretaget efter forudgående aftale med politiet.

Ved dommene er det blandt andet – i vidt omfang ud fra de tiltaltes egne forklaringer – lagt til grund,

at den person, der blev udsat for den private anholdelse, havde indfundet sig ved institutionen sammen med sin kæreste for at afhente en hund, og at pågældende havde til hensigt at vente uden for institutionen, medens kæresten hentede hunden,

at pågældende af én af de tiltalte blev bedt om at følge med ind på ejendommen, hvor han i øvrigt havde forbud mod at komme,

at pågældende herefter af nævnte tiltalte med magt og mod sin vilje blev ført ind i et udhus, hvor han blev presset op i et hjørne, hvorefter den anden tiltalte kom til,

at iværksættelsen af den private anholdelse og transporten af ham skete under en vis magt-anvendelse, herunder at han blev tvunget til at ligge på maven i bilen,

at den ene af de tiltalte under dette forløb startede en udspørgen af pågældende om nogle indbrudstyverier, der var sket i området, hvorefter man kørte en omvej i forsøg på at få fremskaffet tyvekoster,

at pågældende herunder tilstod mindst et indbrudstyveri, som han ikke havde begået,

at politiet først blev kontaktet efter, at foranstående havde fundet sted, på et tidspunkt, hvor de tiltalte havde gjort holdt på en rastepads uden for den direkte rute mellem anholdelsesstedet og politigården i Assens, og

at den civile anholdelse tidsmæssigt blev udstrakt til omkring det dobbelte i forhold til normal køretid mellem de to punkter.

Byretten har karakteriseret den omhandlede udspørgen m.v. angående indbrudstyverier som en »ulovlig politimæssig efterforskning«.

Som det fremgår af foranstående indeholder sagen – ud over spørgsmålet om lovligheden af den private anholdelse – en lang række aspekter

af betydning for den strafferetlige vurdering af sagen mod de to dømte socialpædagoger.

Retsplejeloven sætter snævre grænser for, hvornår private må foretage anholdelse: Den pågældende skal gribes på fersk gerning under en forbrydelse eller på friske spor i forbindelse hermed.

I den foreliggende sag har såvel byretten som landsretten lagt til grund, at den ene af de tiltalte har anmodet personen om at følge med ind på ejendommen og ydermere tvunget ham med ind i et udhus, hvor der var mørkt, og hvor han blev presset op i et hjørne, medens begge tiltalte var til stede, og byretten har på denne baggrund udtrykkeligt afvist de tiltaltes forklaring om, at personen ikke frivilligt ville forlade dette sted, som usandsynlig. Da personen ifølge såvel byretten som landsretten således ikke havde begået nogen forbrydelse i forbindelse med sin tilstedeværelse på ejendommen, og da de omtalte indbrudstyverier var adskillige dage og måneder gamle, var der intet grundlag for anholdelsen.

Efter min opfattelse er der ikke på baggrund af sagen mod de to socialpædagoger nogen anledning til at ændre på eller præcisere reglerne om privat anholdelse. Dommen indebærer ikke en indsnævring af området, og der er ikke behov for adgang til privat anholdelse i en situation, hvor den pågældende ikke har begået nogen frisk forbrydelse.

Sagen viser derimod, at der af retssikkerhedsmæssige grunde bør udvises varsomhed med at tillægge privatpersoner politimæssige beføjelser. Jeg tænker navnlig på den omstændighed, at personen i forbindelse med den private anholdelse, hvorunder der blev anvendt magt og udspørgen, over for socialpædagogerne tilstod et indbrud, han bevisligt ikke havde begået.«

Spm. nr. S 1596

Til skatteministeren (5/4 02) af:

Aage Frandsen (SF):

»Vil ministeren give en samlet oversigt over de økonomiske konsekvenser af de enkelte lovforslag, som regeringen har fremsat siden folketingsvalget med hensyn til deres konsekvenser for skatteprovenuet for 2002, 2003, 2004 og 2005 i forhold til, at forslagene ikke var blevet vedtaget?«